

Turcsány Péter

Telkibányai szentjánosbogarak

„Audire Silentium”
Szent Ágoston

Mikor a temető lombjai közt
páncélruhákat öltött angyalok
táncolták át velünk az esti kört,
hogy koporsóikat elhagyva fönt
tisztüket tegyék holtjaink is ott.

Csónak alakú kopjafákból
egy elsüllyedt világ köszöntött,
illat dőlt ránk a vadrózsákból,
égi szerelem reánk ömlött,
egymást egymással még megőrzött.

Ó, éjszakai tünemények,
ezeregy ábrája a fénynek,
józan delíriumba hulltunk,
emlékeim amíg elérnek,
soha így együtt nem némultunk.

Teste lett ott az örök szívnek,
honnán a tüzek felénk intnek,
emelte föl a nagy sötétet,
adta, hogy lássuk, csodák égnek,
és angyalokká leszünk végleg.

2015. május 26.